

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212123
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613212123.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom Tomáš Kušnir, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej C. T., U.. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. G., T. XXX/X, právne zastúpenej JUDr. Ivanou Michalíkovou, advokátkou, so sídlom v Liptovskom Mikuláši, M. Pišúta 919/2, o zaplatenie 1464,05 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie o zaplatenie 240 eur a úroku z omeškania vo výške 0,75 % ročne zo sumy 1464,05 eura od 24. 1. 2014 do 24. 7. 2014, vo výške 0,85 % ročne zo sumy 1464,05 eura od 25. 7. 2014 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 30 eur od 24. 1. 2014 do 25. 2. 2014, zo sumy 60 eur od 26. 2. 2014 do 25. 3. 2014, zo sumy 90 eur od 26. 3. 2014 do 30. 4. 2014, zo sumy 120 eur od 1. 5. 2014 do 26. 5. 2014, zo sumy 140 eur od 27. 5. 2014 do 24. 7. 2014, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 210 eur od 25. 7. 2014 do 25. 8. 2014 a zo sumy 240 eur od 26. 8. 2014 do zaplatenia, s a z a s t a v u j e .

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalovanej s a p r i z n á v a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 106,96 eura, ktoré je žalobca povinný zaplatiť advokátke žalovanej do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 18. 11. 2013, sa pôvodný žalobca, Consumer Finance Holding, a. s., domáhal voči žalovanej zaplatenia 1464,05 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 8. 11. 2010 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 12. 5. 2006 uzatvoril so žalovanou zmluvu o pôžičke č. 8001494, na základe ktorej jej poskytol pôžičku 7588,13 eura, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach po 126,47 eura. Doposiaľ žalovaná uhradila 6273,80 eura. Nakoľko žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, dňa 20. 10. 2010 ju vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok.

Uznesením zo dňa 4. 9. 2014, č. k. 10C/19/2014-43, súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že z konania pôvodný žalobca (Consumer Finance Holding, a. s.) vystúpil a na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o., vzhľadom na to, že v priebehu konania zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou medzi pôvodným žalobcom a žalobcom dňa 4. 12. 2013, došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky.

V doplnení žaloby, doručenom súdu 26. 2. 2014, žalobca uviedol, že dňa 12. 5. 2006 uzatvoril pôvodný veriteľ so žalovanou zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku 497,91 eura. Z

predpísaných úhrad v celkovej výške 7550,14 eura, žalovaná uhradila 6273,80 eura. Do omeškania sa tak dostala s úhradou vo výške 1276,34 eura. V zmysle článku VII písm. b/ 1 podmienok zmluvy o pôžičke si zmluvné strany dohodli, pre prípad omeškania s platením akejkoľvek splátky, zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej sumy, v zmysle článku VII písm. b/ 1 podmienok zmluvy si zmluvné strany dohodli pre prípad omeškania sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý deň omeškania. V zmysle VII podmienok zmluvy boli žalovanej vyčíslené poplatky vo výške 187,71 eura. Žalovaná suma pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 1276,34 eura a z poplatkov vo výške 187,71 eura.

V písomnom vyjadrení k podanej žalobe, doručenom súdu dňa 5. 3. 2014, žalovaná uviedla, že so žalobcom sa dohodla na splátkach po 30 eur mesačne, ktoré mali byť platené do 28 dňa v mesiaci. Splátky platí od januára 2014. V písomnom vyjadrení k žalobe, doručenom súdu dňa 25. 4. 2014, žalovaná uviedla, že celkovo zaplatila 6273,80 eura + 90 eur, t. j. 6363,80 eura. Úver dostala vo výške 4979,08 eura a pokiaľ by ešte zaplatila žalovanú sumu, zaplatené by bolo 7827,85 eura, čo je 157 %. Poberá len dôchodok vo výške 383,30 eura.

Písomným podaním, doručeným súdu dňa 26. 2. 2015, vzal žalobca podanú žalobcu v časti o zaplatenie 240 eur späť, z dôvodu úhrad vykonaných žalovanou dňa 23. 1. 2014 vo výške 30 eur, 25. 2. 2014 vo výške 30 eur, 25. 3. 2014 vo výške 30 eur, 30. 4. 2014 vo výške 30 eur, 26. 5. 2014 vo výške 20 eur, 24. 7. 2014 vo výške 70 eur a dňa 25. 8. 2014 vo výške 30 eur. Navrhol, aby žalovanej bolo uložené zaplatiť mu 1224,05 eura, ako aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1464,05 eura od 8. 11. 2010 do 23. 1. 2014, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1434,05 eura od 24. 1. 2014 do 25. 2. 2014, zo sumy 1404,05 eura od 26. 2. 2014 do 25. 3. 2014, zo sumy 1374,05 eura od 26. 3. 2014 do 30. 4. 2014, zo sumy 1344,05 eura od 1. 5. 2014 do 26. 5. 2014, zo sumy 1324,05 eura od 27. 5. 2014 do 27. 4. 2014, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1254,05 eura od 25. 7. 2014 do 25. 8. 2014 a zo sumy 1224,05 eura od 26. 8. 2014 do zaplatenia.

Na súdnom pojednávaní žalobca na podanej žalobe, v spojení s čiastočným späťvzatím žaloby, trval. Právny zástupca žalobcu poukázal na to, že žalovaná suma bola zdôvodnená v podaní zo dňa 18. 2. 2014 a pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 1276,34 eura a poplatkov vyčíslených v súlade s obchodnými podmienkami vo výške 187,71 eura. Banky, ako aj nebankové subjekty, poskytujú úvery, v súvislosti s ktorými im vznikajú náklady, preto si musia byť aj dlžníci vedomí, že úver určitým spôsobom preplatia.

Právna zástupkyňa žalovanej na súdnom pojednávaní navrhla podanú žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázala na to, že súčasťou žalovanej sumy je poplatok z omeškania, ktorý nie je v súlade s obchodnými podmienkami. Žalovaná suma vo výške 1276,34 eura, nemôže predstavovať istinu, nakoľko žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 4979 eur, pričom žalovaná uhradila 6273,80 eura. Navyše, dňa 20. 11. 2010 žalovaná uhradila 847,23 eura, ktorú žalobca ako splátku neeviduje. Žalovaná uhradila teda spolu vyše 7000 eur, jednalo by sa teda o navyše viac ako 55 %. Žalobca si uplatňuje aj zmluvnú pokutu a úrok z omeškania 0,05 %, čo je, vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľa, neprijateľné. Istina bola zo strany žalovanej ďaleko preplatená. Žalobca si uplatnil nároky na základe neprijateľných podmienok.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobca svoju neúčast' na súdnom pojednávaní neospravedlnil včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaná pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že úver jej bol v roku 2006 vo výške 150.000 Sk poskytnutý. Úver splácala vo výške určenej splátky do roku 2010, potom ešte zaplatila 849 eur. Vedela, že úver je už preplatený, avšak stále na ňu naliehali. Následne jej doručili dohodu o splácaní sumy vo výške 1400 eur, avšak keďže vedela, že úver je preplatený, dohodu nepodpísala. Pôžičku si zobrali vtedy, keď boli nezamestnaní a potrebovali zaplatiť byt.

Okrem výsluchu žalovanej súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to zmluvou o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky, vrátane všeobecných obchodných podmienok, žiadosťou o poskytnutie manželskej pôžičky, výzvou na zaplatenie dlhu, vrátane poštovej doručenky, prehľadom

splátok a úhrad, zmluvou o postúpení pohľadávok, vrátane prílohy k zmluve, poslednou výzvou k úhrade, oznámením o postúpení pohľadávok, zistiac nasledovný skutkový stav:

Dňa 8. 5. 2006 požiadala žalovaná obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. o poskytnutie manželskej pôžičky vo výške 150.000 Sk, so splatnosťou v lehote 5 rokov. Dňa 12. 5. 2006 obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. schválila žiadosť žalovanej, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 150.000 Sk, ktorý sa zaviazala žalovaná splatiť v 60 splátkach po 3.810 Sk.

Podľa prehľadu splátok a úhrad zaplatila žalovaná právnemu predchodcovi žalobcu spolu 6273,80 eura (pokiaľ je uvedená aj celková suma úhrad 6702,91 eura, položka, naúčtovaná dňa 18. 11. 2013 vo výške 429,11 eura, predstavuje len účtovný odpis).

Dňa 20. 10. 2010 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú na úhradu všetkých dlžných splátok jednorázovo v celkovej výške 1517,57 eura, do troch dní od doručenia výzvy. Výzva bola doručená žalovanej dňa 4. 11. 2010.

Dňa 7. 1. 2014 žalobca vyzval žalovanú na úhradu sumy vo výške 1482,94 eura do 17. 1. 2014.

Pôvodný žalobca (obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s.) ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 4. 12. 2013 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej, okrem iného, bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovanej v celkovej výške 1473,13 eura. Pôvodný žalobca oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky dňa 7. 1. 2014.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O. s. p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O. s. p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie v časti o zaplatenie 240 eur, ak aj úroku z omeškania vo výške 0,75 % ročne zo sumy 1464,05 eura od 24. 1. 2014 do 24. 7. 2014, vo výške 0,85 % ročne zo sumy 1464,05 eura od 25. 7. 2014 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 30 eur od 24. 1. 2014 do 25. 2. 2014, zo sumy 60 eur od 26. 2. 2014 do 25. 3. 2014, zo sumy 90 eur od 26. 3. 2014 do 30. 4. 2014, zo sumy 120 eur od 1. 5. 2014 do 26. 5. 2014, zo sumy 140 eur od 27. 5. 2014 do 24. 7. 2014, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 210 eur od 25. 7. 2014 do 25. 8. 2014 a zo sumy 240 eur od 26. 8. 2014 do zaplatenia, zastavil, nakoľko žalobca vzal v uvedenej časti podanú žalobu späť, pričom uvedený dispozitívny úkon mu prislúchal. Súhlas žalovanej s čiastočným späťvzatím žaloby nebol potrebný, keďže k nemu došlo pred otvorením pojednávania, preto by aj jej prípadný nesúhlas bol právne neúčinný. Aj keď žalobca vzal žalobu v časti späť výslovne len vo vzťahu k zaplateniu 240 eur, vzhľadom na navrhovaný výrok súdneho rozhodnutia, súd považoval podanie žalobcu, v súlade s ustanovením § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa jeho obsahu, za späťvzatie žaloby aj v časti prislúchajúceho úroku z omeškania, tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. I zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006 (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o SÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o SÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanú žalobu žalobcu v zostávajúcej časti (po vykonanom čiastočnom späťvzati žaloby) zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť a súčasne mal preukázané premlčanie žalovaného nároku. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaná ako dlžník a právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a. s.) ako veriteľ, uzatvorili dňa 12. 5. 2006 zmluvu o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky. Zmluva vznikla na základe dvoch vzájomných, obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán, a to žiadosti o poskytnutie pôžičky zo dňa 8. 5. 2006 (oferty) a jej akceptácie veriteľom dňa 12. 5. 2006. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V zmluve si účastníci dojednali poskytnutie úveru vo výške 150.000 Sk, povinnosť žalovanej úver splatiť v 60 splátkach po 3.810 Sk. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní, mal súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou s obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. ako postupcom. Podľa zákonného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, je súd povinný od 1. 5. 2014 ex offio prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal možnosť premlčania

žalovaného nároku a k tomuto prihladol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Keďže k vyhláseniu splatnosti celého úveru došlo výzvou právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20. 10. 2010, doručenou žalovanej dňa 4. 11. 2010, pričom žalovaná bola vyzvaná na vrátenie poskytnutého úveru do troch dní od doručenia výzvy, t. j. do 7. 11. 2010, v čase podania žaloby na súd, t. j. 18. 11. 2013, už uplynula trojročná premlčacia doba, preto bol žalovaný nárok premlčaný. Navyše, súd nemal preukázanú ani dôvodnosť žalovaného nároku, keďže poskytnutý úver sa považoval, z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť uzavretá, a to pod sankciou neplatnosti, v písomnej forme. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, okrem iného, je aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Zmluva, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, neobsahovala údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Uvedený údaj bol len súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ktoré však nespĺňajú náležitosti písomnej formy. Preto nedošlo k platnému dojednaniu o ročnej percentuálnej miere nákladov a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Obligatórnu náležitosť zmluvy nie je možné umiestniť vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré predstavujú len dojednania technickej a vysvetľujúcej povahy. Nakoľko žalovanej bol poskytnutý úver v celkovej výške 150.000 Sk, t. j. 4979,09 eura a žalovaná uhradila žalobcovi minimálne 6513,80 eura (6273,80 eura tvrdených v žalobe a 240 eur zaplatených po podaní žaloby), bol poskytnutý úver v celom rozsahu žalovanou vrátený. Pokiaľ žalobca v podanej žalobe tvrdil, že súčasťou žalovanej sumy sú aj poplatky vo výške 187,71 eura, aj uvedené poplatky by už vykonanými úhradami boli v plnom rozsahu zaplatené. Navyše, súd nemal preukázanú ich dôvodnosť, keďže neboli individuálne dojednané v zmluve o úvere (od dlžníka môže veriteľ požadovať len poplatky uvedené v zmluve) a úver sa považoval za bezpoplatkový. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd nepovažoval za potrebné vykonať dokazovanie listinným dôkazom, preukazujúcim úhradu žalovanou tvrdenej sumy 847 eur, navrhnutým právnou zástupkyňou žalovanej, nakoľko jeho vykonanie by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, a taktiež by bolo bez vplyvu na rozhodnutie vo veci.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O trovách konania súd rozhodol v súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanej priznal pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalovanej v konaní predstavoval 1224,05 eura, nakoľko, v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku, z hľadiska procesného výsledku sa za úspešného v konaní v časti, v ktorej bolo konanie o zaplatenie 240 eur zastavené, považoval žalobca, keďže k späťvzatiu žaloby v uvedenej časti došlo výlučne pre správanie žalovanej, a to úhradu uvedenej sumy po podaní žaloby. Percentuálne úspech žalovanej predstavoval 83,6 %. Neúspech žalovanej predstavoval 240 eur, čo percentuálne činí 16,4 %. Pomer úspechu a neúspechu žalovanej potom činil 67,2 % (83,6 % - 16,4 %). Súd preto priznal žalovanej 67,2 % z celkových trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, t. j. zo sumy 159,17 eura, čo činí 106,96 eura, a to tarifnú odmenu za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a účasť na súdnom pojednávaní dňa 4. 3. 2015 (§ 13a ods. 1 písm. a/, d/ citovanej vyhlášky v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky) po 71,37 eura, režijný paušál k 1 úkonu právnej služby vykonanému v roku 2014 vo výške 8,04 eura a k 1 úkonu právnej služby vykonanému v roku 2015 vo výške 8,39 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky). Nakoľko žalovaná bola v konaní zastúpená advokátkou, súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť náhradu trov konania advokátke žalovanej. Súd nepriznal žalovanej tarifnú odmenu a prislúchajúci režijný paušál za nahliadnutie do spisu, keďže sa

nejedná o úkon právnej služby, takýto úkon nepredpokladá ani vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.